

"יצחק גאון" / הארץ / 6.5.67 / תע' יחיד / גלריה "מסדה" / תל-אביב

תערוכתו של יצחק גאון מורכבת מציורים בטכניקות רבות - והוא מגלה זריזות הגובלת בוירטואוזיות, אך ייתכן שהיא בעוכריו: הקלות בה הוא מדלג מטכניקה אחת לאחרת היא גם הקלות בה הוא מדלג מסגנון אחד לאחר. נראה שזוהי זריזות יתר ושביעות רצון קלה מדי מהמוצרים שנעשו כלאחר יד. אם היה בכוונתו לייצר מוצגים "נעימים לעין" הרי שהשיג את מטרתו; אבל ייתכן מאוד שהבעיה החשובה באמת במקרה שלו (ולא רק אצלו) היא שאלת האחריות של האמן כלפי עצמו וכלפי יצירתו. מתקבל הרושם שיצחק גאון - ויש להדגיש שהוא ניחן בכשרון בולט, יכולת טכנית מעולה ותרבות כללית לא מבוטלת - דורש מעט מדי מעצמו. כל שרבוט אסתטי ונעים לעין הופך מיד להיות מוצג בתערוכה; אקספרימנטים, המהווים את "מטבח" של הצייר, מוצגים ליד ציורים בשלים ושלמים יותר. יש הרבה קסם ופיתוי בהתייחסות לציור כאל "יומן הרע החולף", אך התשלום הכמעט בלתי נמנע הוא, שטחיות מסוימת ועימום הרבדים העמוקים יותר.

יש בתערוכה מספר ציורים שנעשו ביכולת רבה בהם הגיע הצייר לרמה נאה למדי. אילו היה גאון וירטואוז בלבד, לא היה כל טעם בהעלאת הדברים שנאמרו לעיל - הם הועלו משום שנדמה שיש בו היכולת והכושר להרבה יותר מכפי שבא לביטוי בחלק ניכר מהמוצגים בתערוכה הנוכחית.